

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobkyně: **V. H.**, zastoupené JUDr. Vladimírem Kyselákem, advokátem se sídlem Příbram I, Zahradnická 140, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2004, č. j. OAM-6717/VL-07-04-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2004, č. j. 63 Az 26/2004–18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 16. 1. 2004, č. j. OAM-6717/VL-07-04-2003, žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

V žalobě ze dne 23. 1. 2004 proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně poukázala na absenci výroků o neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu a o nevztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Citovala řadu ustanovení správního řádu (§ 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46, § 47 odst. 3), která správní orgán v řízení porušil a trvala na tom, že nebyly naplněny zákonné důvody pro neudělení azylu a označení její žádosti jako zjevně nedůvodné, naopak byly splněny podmínky minimálně pro vztažení překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Ke skutkovým důvodům odkázala na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a další spisový materiál. Dodala, že na Ukrajině měla vážné potíže, neboť ji babička nutila do sňatku s příslušníkem baptistické sekty, což žalobkyně z důvodu soukromí a svědomí odmítla. Život na Ukrajině se tak pro ni stal nesnesitelným, pročež odjela do ČR. Navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud rozsudkem ze dne 17. 5. 2004 žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost založenou na důvodech dle § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. Uvedla, že soud nesprávně posoudil právní otázky ve věci jejího návrhu a dále nesprávně vyhodnotil skutkový

stav, z něhož správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, když tento nemá oporu ve správním spisu. V úvahu nebyly vzaty určité skutečnosti. Dne se stěžovatelce v ČR narodil syn V. H. Jeho otcem je žadatel o azyl I. P. (který ke kasační stížnosti připojil své prohlášení o uznání otcovství), žijí spolu ve společné domácnosti a zvažují uzavření manželství. Pro stěžovatelku tak jde o novou životní situaci, kdy společný návrat na Ukrajinu je z hlediska rodinného v podstatě vyloučen. S těmito skutečnostmi nebyl krajský soud seznámen a otázku udělení azylu tak hodnotil z jiného úhlu pohledu. Vzhledem k této situaci stěžovatelka žádá o rozhodnutí ohledně humanitárního azylu. V dosavadním řízení o azylu nebyl dosud zcela objasněn skutečný stav věci. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dále požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením krajského soudu ze dne 22. 8. 2005, č. j. 63 Az 26/2004-43, byla stěžovatelka vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost o uvedení konkrétních právních a skutkových důvodů, jimiž by specifikovala své obecné tvrzení o existenci důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. Stěžovatelka byla poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovatelce řádně doručeno dne 26. 8. 2005, ve stanovené lhůtě však vady kasační stížnosti neodstranila.

Takovou kasační stížnost nelze věcně projednat a bylo třeba ji odmítnout.

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odstavce 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Předmětná kasační stížnost neobsahovala tvrzení, z jakých důvodů stěžovatelka rozsudek napadá. Přičemž kasační stížnost lze podat jen z důvodů výslovně uvedených v § 103 s. ř. s. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost tedy vždy musí obsahovat tvrzení nezákonnosti napadeného rozhodnutí, a to po skutkové i právní stránce. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení (zde: kasační stížnost) se posuzuje podle jeho obsahu. Na jedné straně tedy sice postačí, že ze znění kasační stížnosti jsou seznatelné důvody, které zákonným kasačním důvodům odpovídají a není rozhodující, že sám stěžovatel tyto důvody jednotlivým ustanovením nepodřadil (srov. č. 161/2004 Sb. NSS). Na straně druhé ale není dostačující, jestliže stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvede či cituje některé z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., ale nekonkretizuje vady v řízení či vady v právním úsudku, jichž se soud podle stěžovatele dopustil.

V daném případě stěžovatelka pouze označila jako důvody pro podání kasační stížnosti § 103 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. a obecně uvedla, že soud nesprávně posoudil právní otázky ve věci jejího návrhu a dále nesprávně vyhodnotil skutkový stav, z něhož správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, když tento nemá oporu ve správním spisu, resp. že v dosavadním řízení o azylu nebyl dosud zcela objasněn skutečný stav věci.

Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností, tedy kde soud učinil chybu v právním úsudku, pro kterou důvodně vytýkanou vadu řízení před správním orgánem měl napadené rozhodnutí zrušit, popř. které důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění jeho rozhodnutí chybí, jsou však stížena nemožností jejich přezkoumání soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatelky sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejich důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti.

Jedinou dostatečně konkretizovanou námitkou, která splňuje kritéria stanovená v § 103 s. ř. s., tak zůstalo stěžovatelčino tvrzení, že krajský soud hodnotil věc z jiného úhlu pohledu, když nebyl seznámen se skutečnostmi, které by odůvodňovaly udělení humanitárního azylu nebo vztažení překážky vycestování (narození dítěte, založení rodiny). Tuto námitku však stěžovatelka uplatnila až poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nové, které stěžovatelka neuplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno. K takovým skutečnostem Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), tj. zachází s nimi v řízení o kasační stížnosti tak, jako by tu vůbec nebyly. Ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. brání tomu, aby se kasační stížností uplatňovala skutková nova, ať již nastala před nebo po rozhodnutí krajského soudu.

Podání stěžovatelky tedy zákonné náležitosti neobsahovalo, krajský soud ji proto správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn a v řízení proto nelze pokračovat.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na priznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, nemá podle § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu